

ISTEN BÁRÁNYA

GOTTES LAMM

Bibellesezettel für das 2. Vierteljahr 1984

Diakonissenmutterhaus Aidlingen

S. 57-61

A kiadó engedélyével fordította és közrebocsátja szabad terjesztésre:

Dr. Pótor Imre
potorimre@ent.hu
Vásárosnamény, 2013.

TARTALOMJEGYZÉK

1./ Bevezetés	3
2./ A páskabárány.....	5
3./ A Bárány - értetek.....	8
4./ A megöletett Bárány	10
5./ A védtelen Bárány	13
6./ A győztes Bárány.....	15
7./ A Bárány követői	18

1./ Bevezetés

Luk 22,1-2.7-8.: „Közeledett már a kovásztalan kenyerek ünnepe, amelyet páskának neveztek. / A főpapok és az írástudók keresték a módját, hogyan öljék meg Jézust. Félték ugyanis a néptől... / Elérkezett a kovásztalan kenyerek napja, amikor fel kellett áldozni a húsvéti bárányt. / Jézus ekkor elküldte Pétert és Jánost ezt mondva: „Menjetek el, és készítsétek el nekünk a húsvéti vacsorát, hogy megehessük.”

1Móz 3,1-21.¹

Isten Báránya legyen értelmünk és imádásunk középpontjában a passió és húsvét napjaiban. Jézus azt mondta Péternek és Jánosnak: „Menjetek el, és készítsétek el nekünk a húsvéti vacsorát, hogy megehessük” (Luk 22,8).

Mit jelent számunkra megenni a húsvéti bárányt? Nem azt jelenti-e, hogy fogadjuk el Jézus áldozatát és imádjuk őt? Az Isten Báránya válasz a bűneinkre (vö.: 2Kor 5,21; Zsid 9,11-12.24-28.²)

---

¹ 1Móz 3,1-21: „A kígyó pedig ravaszabb volt minden mezei állatnál, amelyet az ÚRisten alkotott. Ezt kérdezte az asszonytól: Csakugyan azt mondta Isten, hogy a kert egyetlen fájáról sem ehetek? / Az asszony így felelt a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehetiünk, / csak annak a fának a gyümölcséről, amely a kert közepén van, mondta Isten: Nem ehetek abból, ne is érintsetek, mert meghaltok. / De a kígyó ezt mondta az asszonynak: Dehogyan haltok meg! / Hanem jól tudja Isten, hogy ha esztek belőle, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: tudni fogjátok, mi a jó, és mi a rossz. / Az asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról, mert csábítja a szemet, meg kívánatos is az a fa, mert okossá tesz: szakított a gyümölcséből, evett, majd adott a vele levő férjének is, és ő is evett. / Ekkor megnyílt mindkettőjük szeme, és észrevették, hogy mezítelenek. Ezért fügefaleveleket fűztek össze, és ágyékkötőket készítettek maguknak. / Amikor azonban meghallották az ÚRisten hangját, amint szellős alkonyatkor járt-kelt a kertben, elrejtőzött az ember és a felesége az ÚRisten elől a kert fái között. / De az ÚRisten kiáltott az embernek, és ezt kérdezte: Hol vagy? / Az ember így felelt: Meghallottam hangodat a kertben, és megijedtem, mert mezítelen vagyok. Ezért rejtőztem el. / Az Isten erre azt kérdezte: Ki mondta meg neked, hogy mezítelen vagy? Talán arról a fáról ettél, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél? / Az ember így felelt: Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fáról, és így ettem. / Akkor az ÚRisten ezt kérdezte az asszonytól: Mit tettél? Az asszony így felelt: A kígyó szedett rá, azért ettem. / Akkor ezt mondta az ÚRisten a kígyónak: Mivel ezt tetted, átkozott légy minden állat és minden mezei vad közt: hasadon jársz, és port egyél egész életedben! / Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony közt, a te utódod és az ő utódja közt: ő a fejedet tapossa, te meg a sarkát mardosod. / Az asszonynak ezt mondta: Igen megnövelem terhességed fájdalmát, fájdalommal szülsz gyermeket, mégis vágyakozol férjed után, ő pedig uralkodni fog rajtad. / Az embernek pedig ezt mondta: Mivel hallgattál feleséged szavára, és ettél arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél, legyen a föld átkozott miattad, fáradsággal élj belőle egész életedben! / Tövist és bogáncsot hajt neked, és a mező növényét eszed. / Arcod verejtékével eszed a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétettél. Bizony por vagy, és vissza fogsz térni a porba! / Az ember Évának nevezte el a feleségét, mert ő lett az anyja minden élőnek. / Az ÚRisten pedig bőrruhát készített az embernek és feleségének, és felöltöztette őket.”

Wilhelm Busch írja a „Nyomok a kereszthez vezetnek” című könyvében: „A névtelen állatok, amiket Isten Ádám és Éva bűne után ölt meg azért, hogy felöltöztesse őket, az Isten Báránya, a megfeszített Úr Jézus előképei. 'Az ÚRisten pedig bőrruhát készített az embernek és feleségének, és felöltöztette őket' (1Móz 3,21).

A vétlen állatok megölésekor, ennél a legelső halálnál ijesztően nyilvánvaló lett, milyen veszedelmet okoz és milyen félelmes valóság a bűn. Ha a bűneset nem történt volna meg, ezeknek az állatoknak sem kellett volna meghalniuk. És ha mi nem vétkeztünk volna, Isten Fiának sem kellett volna meghalnia.

Ádám bizonyára csodálkozhatott, amikor látta, hogy Isten megöli az állatokat. Vajon nem kellett-e arra gondolnia: igen, de hát mégis csak én vétkeztem. Kizárólag én vagyok az oka annak, hogy ezeknek meg kellett halniuk. Ez az „érettem” félreérthetetlenül nyilvánvaló Isten Báránya, Jézus krisztus halálakor is. *'Érettem ömlött ki Jézus drága vére, ezt elhiszem és megértem!'*

Ismerek olyan fiatalokat, akik szörnyen szenvednek sötét megkötözöttségeik miatt. Hogy segíthetnék nekik? Mondjam ezt: 'Vétkezz tovább nyugodtan!' Vagy azt tanácsoljam, hogy 'Változz meg!'? Nos, erre senki sem képes. Csak arról tehetek bizonyosságot: Jézus meghalt érted, ezt értsd meg elsősorban! 'Érttem, érettem, és akkor beárad Isten fensége az életembe!' (Vö. Gal 1,3-4; 1Tim 1,15; Tit 2,14; 1Pét 3,18a.³)

---

² 2Kor 5,21: „Mert azt, aki nem ismert bünt, bünné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk öbenne;”

Zsid 9,11-12.24-28: „Krisztus pedig, mint a jövődő javak főpapja a nagyobb és tökéletesebb sátoron át jelent meg, amely nem emberkéz alkotása, azaz nem e világból való. / Nem is bakok és bikák vérével, hanem a tulajdon vérével ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök váltságot szerzett... / Mert nem emberkéz alkotta szentélybe, az igazi képmásába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most megjelenjen az Isten színe előtt értünk. / Nem is azért ment be, hogy sokszor áldozza fel önmagát, ahogyan a főpap megy be évenként a szentélybe más vérével, / mert akkor sokszor kellett volna szenvednie a világ kezdete óta. Most azonban egyszer jelent meg az idők végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt. / És amint elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következik, / úgy Krisztus is egyszer áldoztatott fel, hogy sokak bűnét elvegye; másodsor majd a bűn hordozása nélkül fog megjeleni azoknak, akik várják őt üdvösségükre.”

³ Gal 1,3-4: „Kegyelem néktek és békeesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk Jézus Krisztustól, aki önmagát adta bűneinkért, hogy kiszabadítson minket a jelenlegi gonosz világból Istennek, a mi Atyánknak akarata szerint;”

1Tim 1,15: „Igaz az a beszéd, és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött el a világba, hogy a bűnösöket üdvözítse, akik közül az első én vagyok;”

2./ A páskabarány

Luk 22,1-2.7-8.: „Elérkezett a kovásztalan kenyerek napja, amikor fel kellett áldozni a húsvéti bárányt. / Jézus ekkor elküldte Pétert és Jánost ezt mondva: „Menjetek el, és készítsétek el nekünk a húsvéti vacsorát, hogy megehessük.”

2Móz 12,1-23.⁴

„Takarítsátok ki a régi kovászt, hogy új tésztává legyetek, hiszen ti kovásztalanok vagytok, mert a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, már megáldoztatott. / Azért ne régi kovással

---

Tit 2,14: „Aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszságtól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik;”

1Pét 3,18a: „Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, az Igaz a nem igazakért.”

⁴ 2Móz 12,1-23: „Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak Egyiptom földjén: / Ez a hónap lesz az első hónapotok. Ez lesz az első az év hónapjai között. / Mondjátok meg Izráel egész közösségének: Ennek a hónapnak a tizedikén vegyen magának mindenki egy bárányt, családonként és házanként egy bárányt. / Ha kevés a ház népe az egy bárányhoz, akkor a legközelebbi szomszédjával együtt vegyen a lélekszámnak megfelelően. Vegyétek számításba, hogy ki mennyit tud megenni a bárányból. / Legyen a bárány hibátlan, hím és egyéves. Juhot vegyetek, de vehettek kecskét is. / Ennek a hónapnak a tizennegyedik napjáig tartsátok magatoknál, azután estefelé vágja le Izráel egész gyülekezeti közössége. / Vegyenek a vérből, és kenjék a két ajtófélfára és a szemöldökfára azokban a házakban, ahol megeszik. / Ugyanazon az éjszakán egyék meg a tűzön sült húst, és egyenek hozzá kovásztalan kenyeret keserű füvekkel. / Ne egyétek nyersen, se vízben főzve, csak tűzön megsütve, és a feje, a lábszárai és a belső részei együtt legyenek. / Ne hagyjatok belőle reggelre. Ha mégis marad belőle reggelre, azt égessétek el. / Így egyétek meg: legyen a derekatok felővezve, sarutok a lábatokon, bototok a kezetekben, és sietve egyétek: az ÚR páskája ez. / Mert átvonulok ezen az éjszakán Egyiptom földjén, és megölök minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, akár ember, akár állat az. Ítéletet tartok Egyiptom minden istene fölött - én, az ÚR. / De az a vér jel lesz házaitekön, amelyekben ti laktok. Ha meglátom a vért, akkor kihagylak benneteket, és tirajtatok nem lesz pusztító csapás, amikor megverem Egyiptom földjét. / Tartsátok emlékezetben ezt a napot, és ünnepeljétek meg az ÚRnak nemzedékről nemzedékre. Örök rendelkezés ez, hogy megünnepeljétek! / Hét napig kovásztalan kenyeret egyetek. Még az első napon távolítsátok el a kovászt a házatokból! Ki kell irtani Izráelből mindenkit, aki kovászosat eszik az első naptól a hetedik napig. / Az első napon tartsátok szent gyülekezést, és a hetedik napon is tartsátok szent gyülekezést. Semmiféle munkát ne végezzetek azokon; mindenkinek csak annyi munkát szabad végeznie, amennyi az étkezéshez szükséges. / Tartsátok meg a kovásztalan kenyér ünnepét, mert éppen ezen a napon hoztam ki seregeiteket Egyiptomból. Tartsátok meg tehát ezt a napot nemzedékről nemzedékre örök rendelkezés szerint. / Az első hónap tizennegyedik napjának estéjétől kezdve egyetek kovásztalan kenyeret a hónap huszonegyedik napjának estéjéig. / Hét napon át ne lehessen kovászt találni a házatokban; ki kell irtani Izráel közösségéből mindenkit, akár jövevény, akár az ország szülötte, aki kovászosat eszik. / Semmiféle kovászosat ne egyetek. Kovásztalan kenyeret egyetek bárhol laktok! / Azután összehívta Mózes Izráel összes véneit, és azt mondta nekik: Fogjatok hozzá, vegyetek magatoknak juhokat nemzetségenként, és vágjátok le a páskát. / Vegyetek egy köteg izsópot, és mártsátok az edényben levő vérbe, azután érintsetek meg az edényben levő vérrel a szemöldökfát és a két ajtófélfát. Senki se menjen ki közületek reggelig a háza ajtaján. / Amikor átvonul az ÚR, hogy megverje Egyiptomot, és meglátja a vért a szemöldökfán és a két ajtófélfán, akkor kihagyja az ÚR azt az ajtót, és nem engedi, hogy bemenjen a pusztító a ti házatokba, és titeket is csapással sújtsón.”

ünnepeljünk, se a rosszaság és gonoszság kovászával, hanem a tisztaság és igazság kovásztalanságával” (1Kor 5,7-8).

Hogyan történt a PÁSKA akkor, amikor Izráel népe kivonult Egyiptomból? Mózes *„hit által rendelte el a páskát és a vérrel való meghintést, hogy a pusztító ne érintse elsősülötteiket”* (Zsid 11,28).

Jobbak voltak-e az izráeliták, mint az egyiptomiak? Nem érdemelték-e meg az izráeliták is a halálos büntetést bűneik miatt? – Isten szent és igazságos. Népe bűnét sokkal kevésbé hagyhatja figyelmen kívül, mint az egyiptomiakét. *Ha Isten meg akarja kínmélni saját népét, akkor önmagának kell bűnhődnie.* Ezért adta nekik a páskabarányt. *„De az a vér jel lesz házaitokon, amelyekben ti laktok. Ha meglátom a vért, akkor kihagylak benneteket”* (2Móz 12,13). (Vö. Róm 3,24-26; Kol 1,19-20; Jel 1,5-6)⁵.

A páska megkímélést jelent. Mózes hitben ragadta meg Isten kegyelmes kezét, és így evett népével együtt a páskabarányból, ami örök időkre jel számukra arra vonatkozóan, hogy ők megváltott, vérrel megvásárolt, megszabadított nép!

Isten Báránya által védelmet kaptunk a jelenre és az örökkévalóságra vonatkozóan is. Jézus Krisztus mentett meg a büntől és a bűn hatalmától. Örökre megengesztelte Istent, és általa ismertük meg Isten! (Vö. Róm 5,1-2; Ef 2,13)⁶.

---

⁵ Róm 3,24-26: *„Ezért Isten ingyen igazítja meg őket kegyelméből, miután megváltotta őket a Krisztus Jézus által. / Mert az Isten őt rendelte engesztelő áldozatul azoknak, akik az ő vérében hisznek, hogy igazságát megmutassa. Isten ugyanis az előbb elkövetett bűnöket elnézte / türelme idején, hogy e mostani időben mutassa meg igazságát: mert ahogyan ő igaz, igazzá teszi azt is, aki Jézusban hisz;”*

Kol 1,19-20: *„Mert tetszett az egész Teljességnek, hogy benne lakják, / és hogy általa békéltessen meg önmagával mindent, a földön és a mennyben, úgy, hogy békességet szerzett a keresztfán kiontott vére által;”*

Jel 1,5-6: *„És Jézus Krisztustól, a hű tanútól, aki elsősülött a halottak közül, és a föld királyainak fejedelme; aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől, / aki országa népévé tett minket, papokká az Isten, az ő Atyja előtt: övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.”*

⁶ Róm 5,1-2: *„Mivel tehát megigazultunk hit által, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által. / Őáltala kaptuk hitben a szabad utat ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk, és dicsekszünk azzal a reménységgel is, hogy részesülünk az Isten dicsőségében;”*

Ef 2,13: *„Most pedig Krisztus Jézusban ti, akik egykor „távol” voltatok, „közel” kerültetek a Krisztu vére által.”*

Fontoljuk meg: a vér által megkímélt izráeliták készek voltak arra, hogy zarándokként útra induljanak és elhagyják Egyiptomot, és bevonuljanak abba az országba, amelyet Isten készített el számukra (Kol 2,6-7⁷).

---

⁷ Kol 2,6-7: „Mivel tehát már elfogadtátok Krisztus Jézust, az Urat, éljetez is őbenne. / Gyökerezetek meg és épüljetez fel őbenne, erősödjetez meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb.”²

3./ A Bárány - értetek

Lk 22,14-22: „Amikor eljött az óra, asztalhoz telepedett az apostolokkal együtt, / és ezt mondta nekik: Vágyva vágytam arra, hogy szenvedésem előtt megegyem veletek ezt a húsvéti vacsorát. / Mert mondom nektek, hogy többé nem eszem ebből a húsvéti vacsorából, amíg csak be nem teljesedik ez az Isten országában.” / Azután vette a poharat, hálát adott, és ezt mondta: „Vegyétek, és osszátok el magatok között. / Mert mondom nektek, hogy nem iszom mostantól fogva a szőlőtő terméséből, amíg el nem jön az Isten országa.” / És vette a kenyeret, hálát adott, megtörte és e szavakkal adta nekik: „Ez az én testem, amely tiérettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.” / Hasonlóképpen vette a poharat is, miután megvacsoráztak, és ezt mondta: „E pohár az új szövetség az én vérem által, amely tiérettetek ontatik ki. / De íme, annak a keze, aki elárul engem, az enyémmel együtt van az asztalon. / Mert az Emberfia elmegy ugyan, amint elrendeltetett, de jaj annak az embernek, aki elárulja őt;”

Jn 15,13: „Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért;”

„Amikor eljött az óra, asztalhoz telepedett az apostolokkal együtt, / és ezt mondta nekik: Vágyva vágytam arra, hogy szenvedésem előtt megegyem veletek ezt a húsvéti vacsorát.”

Ez volt az utolsó étkezése tanítványaival tőlük való elválása, halála előtt. Jézus azt akarja, hogy megértsék, elfogadhassák a maguk számára azt, amit értük tesz.

Ez az én testem, amely tiérettetek adatik! ... Ez én vérem által, amely tiérettetek ontatik ki. Így magyarázza meg Jézus tanítványainak, hogy szenvedése elkerülhetetlenül szükséges. „Az Emberfiának sokat kell szenvednie, el kell vettetnie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, és meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia” (Lk 9,22). (Vö. Lk 22,37; Lk 24,7.26; Jn 3,14-16⁸).

Annak érdekében, hogy érvényesüljön Isten szíve irántunk való kívánsága, Isten Bárányának vállalnia kell, hogy feláldozza magát értünk. „Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is va-

---

⁸ Lk 22,37: „Mert mondom nektek, hogy be kell teljesednie rajtam annak, ami meg van írva: És a bűnösök közé sorolták. Mert ami felőlem elrendeltetett, az most beteljesedik;”

Lk 24,7.26: „Az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és megfeszíttetnie, és a harmadik napon feltámadnia.”... Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie?;”

Jn 3,14-16: „És ahogyan Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának is fel-emeltetnie, / hogy aki hisz, annak örök élete legyen őbenne. Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

gyunk... Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mi-vé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlóvá leszünk hozzá, és olyan-nak fogjuk őt látni, amilyen valójában” (1Jn 3,1-2). (Vö. 1Jn 4,9-10⁹).

„Vágyva vágytam arra...” Nem indít-e meg bennünket Isten irántunk való szívbeli vágyakozása? Jézus teljesen eleget tett azért, hogy ez a kívánság teljesüljön. Jézus ember-ként nagy félelmében háromszor is megkérdezte az Atyát ezen az estén: „Atyám, ... nem távozhatsz el tőlem ez a pohár” (Mt 26,42).

Azonban Jézus döntése határozott: „Mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te” (Mt 26,39). Jézus egységben van az Atyával az irántunk való szívbeli vágyakozás tárgyában is (Jn 16,26-27; Zsid 10,5-10.14¹⁰).

---

⁹ 1Jn 4,9-10: „Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala. / Ez a szeretet, és nem az, ahogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.”

¹⁰ Jn 16,26-27: „Azon a napon az én nevemben kértek, és nem mondom nektek, hogy én kérem majd az Atyát értetek, / hanem maga az Atya szeret titeket, mivel ti szerettek engem, és hiszitek, hogy én az Istentől jöttem;”

Zsid 10,5-10.14: „Ezért, amikor eljön a világba, így szól: „Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nekem; / égő- és bűnért való áldozatot nem kedveltél. / Akkor ezt mondtam: Íme, itt vagyok, amint a könyvtékercsben meg van írva rólam, hogy teljesítsem a te akaratodat, Istenem.” / Előbb azt mondta: „Áldozatokat és ajándékokat, égő- és bűnért való áldozatokat nem akartál, nem is kedveltél” (ezeket a törvény szerint mutatják be), / de azután így szólt: „Íme, itt vagyok, hogy teljesítsem a te akaratodat.” Megszünteti az elsőt, hogy helyébe állítsa a másodikat: / az ő akarata szentelt meg minket Jézus Krisztus testének feláldozása által egyszer s mindenkorra... / Mert egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette a megszentelteket.”

4./ A megöletett Bárány

Jn 1,29: „Másnap János látta Jézust, amint jön felé, és így szólt: „Íme, az Isten Báránya, aki hordozza a világ bűnét!”

Jn 19,1-30.¹¹

„Nézd az Isten Bárányát,
aki elhagyatott és emberektől megvetett.

¹¹ Jn 19,1-30: „Akkor Pilátus elvitette Jézust, és megkorbácsoltatta. / A katonák tövisből koronát fontak, a fejére tették, és bíborruhát adtak rá; / oda járultak hozzá, és ezt mondták: „Üdvözlégy, zsidók királya!” - és arcul ütötték. / Pilátus ismét kiment az épület elé, és így szólt hozzájuk: „Íme, kihozom őt nektek. Tudjátok meg, hogy semmiféle bűnt nem találok benne.” / Ekkor kijött Jézus az épület elé, rajta volt a töviskorona és a bíborruha. Pilátus így szólt hozzájuk: „Íme, az ember!” / Amint meglátták Jézust a főpapok és a szolgák, így kiáltottak: „Feszítsd meg, feszítsd meg!” Pilátus pedig ezt mondta nekik: „Vegezzétek át ti, és feszítsétek meg, mert én nem találok bűnösnek.” / A zsidók így válaszoltak neki: „Nekünk törvényünk van, és a törvény szerint meg kell halnia, mert Isten Fiává tette magát.” / Amikor Pilátus ezt meghallotta, még nagyobb félelem szállta meg. / Ismét bement a helytartóságra, és megkérdezte Jézust: „Honnan való vagy te?” De Jézus nem felelt neki. / Pilátus ekkor így szólt hozzá: „Nekem nem felelsz? Nem tudod, hogy hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak, de hatalmam van arra is, hogy megfeszíttesselek?” / Jézus így válaszolt: „Semmi hatalmad nem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna neked: ezért annak, aki engem átadott neked, nagyobb a bűne.” / Ettől fogva Pilátus igyekezett őt szabadon bocsátani, de a zsidók így kiáltottak: „Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja: aki királlyá teszi magát, az ellene szegül a császárnak.” / Amikor Pilátus meghallotta ezeket a szavakat, kihozta Jézust az épület elé, és a bírói székbe ült azon a helyen, amelyet Kövezett-udvarnak, héberül pedig Gabbatának neveztek. / A húsvétra való előkészület napja volt, délfelé járt az idő. Pilátus így szólt a zsidókhöz: „Íme, a ti királyotok!” / Azok pedig felkiáltottak: „Vidd el, vidd el, feszítsd meg!” Pilátus ezt mondta nekik: „A ti királyotokat feszítsem meg?” A főpapok így válaszoltak: „Nem királyunk van, hanem császárunk!” / Ekkor kiszolgáltatta őt nekik, hogy megfeszítsék. Átvették tehát Jézust, / ő pedig maga vitte a keresztet, és kiért az úgynevezett Koponya-helyhez, amelyet héberül Golgotának neveznek. / Ott megfeszítették őt, és vele másik kettőt, jobbról és balról, középen pedig Jézust. /

Pilátus feliratot is készíttetett, és rátétette a keresztre. Ez volt ráírva: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. / A zsidók közül sokan olvasták ezt a feliratot, amely héberül, latinul és görögül volt írva, ugyanis közel volt a városhoz az a hely, ahol megfeszítették Jézust. / A zsidók főpapjai akkor szóltak Pilátusnak: „Ne azt írd: A zsidók királya! - hanem ahogyan ő mondotta: A zsidók királya vagyok.” / Pilátus így válaszolt: „Amit megírtam, megírtam.” / A katonák pedig, amikor megfeszítették Jézust, fogták felsőruháit, elosztották négy részre, mindegyik katonának egy részt. Fogták köntösét is, amely varratlan volt, felülről végig egybeszőve. / Ekkor ezt mondták egymásnak: „Ne hasítsuk el, hanem vessünk rá sorsot, hogy kié legyen!” Így teljesedett be az Írás: „Elosztották ruháimat maguk között, és köntösömre sorsot vetettek.” Ezt tették a katonák. / Jézus keresztjénél ott állt anyja és anyjának nővére, Mária, Klópás felesége, valamint a magdalai Mária. / Amikor Jézus meglátta ott állni anyját, és azt a tanítványt, akit szeretett, így szólt anyjához: „Asszony, íme, a te fiad!” / Azután így szólt a tanítványhoz: „Íme, a te anyád!” És ettől az órától fogva otthonába fogadta őt az a tanítvány. / Jézus ezek után tudva, hogy már minden elvégzetett, hogy beteljesedjék az Írás, így szólt: „Szomjazom.” / Volt ott egy ecettel tele edény. Egy szivacsot ecettel megtöltve izsópra tűztek, és odatartották a szájához. / Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: „Elvégeztetett!” És fejét lehajtva, kilehelte lelkét.”

Szégyen, gúny és megvetés borítja el.

*Semmire sem becsültük,
mégis, ő fizetett bűneinkért.*

*Ő, ő viselte vétkeinket,
igazságtalanságunk miatt.*

*Megsebesítették és megverték,
még Isten is elhagyta,
emiatt is szenvedett.”*

Ézsaiás próféta úgy ábrázolja a megígért Messiást, mint bárányt, amelyet vágóhídra visznek: *„Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza. / Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg. / Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az ÚR őt sújtotta mindnyájunk bűnéért. / Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják, ő sem nyitotta ki száját.”* (Ézs 53,4-7). (Vö. 1Pét 1,18-19; 1Pét 2,24; 1Jn 3,5.¹²)

Ez így történt Jeruzsálemben: *„A húsvétra való előkészület napja volt, délfelé járt az idő. Pilátus így szólt a zsidókhoz: „Íme, a ti királyotok!” / Azok pedig felkiáltottak: „Vidd el, vidd el, feszítsd meg!”* (Jn 19,14-15). A bűnnel terhelt Bárány – megterhelve az én bűnömmel – elszenvedti Isten ítéletét.

„Három óra tájban Jézus hangosan felkiáltott: „Éli, éli, lamá sabaktáni!” azaz: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?” (Mt 27,46). - Milyen borzalmas mélységbe kellett jutnia Jézusnak, amikor így kiáltott. Mi mindent kellett vállalnia értünk!

---

¹² 1Pét 1,18-19: *„Tudván, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életmódotokból, / hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérén;”*

1Pét 2,24: *„Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk: az ő sebei által gyógyultatok meg;”*

1Jn 3,5.: *„Azt pedig tudjátok, hogy ő azért jelent meg, hogy elvegye a bűnöket, és hogy őbenne nincsen bűn.”*

Milyen halálos sötétség terhelődött rá, ami ilyen szavakat kényszerített ki belőle. Ki lenne képes felmérni ennek a szenvedésnek a mélységét! (Zsolt 22,1kk; Zsid 2,10¹³)

„Én, én és bűneim – amiknek száma annyi, mint tengerparton a homok – okozták neked ezt a nyomorúságot, ami sújt tégedet.” *„Mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből”* (Jel 5,9). (Vö. Jel 5,6.9-10.¹⁴)

---

¹³ Zsolt 22,1kk.: „A karmesternek: „A hajnali szarvas” kezdetű ének dallamára. Dávid zsoltára. / *Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el? Távol van tőlem a segítség, pedig jajgatva kiáltok! / Istenem! Hívlak nappal, de nem válaszolsz, éjszaka is, de nem tudok elcsendesedni. / Pedig te szent vagy, trónodon ülsz, rólad szólnak Izráel dicséretei. / Benned bíztak őseink, bíztak, és megmentetted őket. / Hozzád kiáltottak segítségért, és megmenekültek, benned bíztak, és nem szégyenültek meg. / De én féreg vagyok, nem ember, gyaláznak az emberek, és megvet a nép. / Gúnyolódnak rajtam mind, akik látnak, ajkukat biggyeszti, fejüket csóválják: / Az ÚRra bízta magát, mentse hát meg őt, szabadítsa meg, hiszen kedvelte!;”*

Zsid 2,10: *„Mert az volt méltó Istenhez, akiért van a mindenség, és aki által van a mindenség, hogy őt, aki számtalan fiát vezet dicsőségre, üdvösségük fejedelmét szenvedések által tegye tökéletessé.”*

¹⁴ Jel 5,6.9-10: *„És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány: olyan volt, mint akit megöltek; hét szarva volt, és hét szeme: az Isten hét lelke az, akiket elküldött az egész földre.../ és új éneket énekeltek ekképpen: „Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből; / és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.”*

5./ A védtelen Bárány

ApCsel 8,32: *„Az Írásnak az a szakasza, amelyet olvasott, ez volt: „Amint a juhot levágni viszik, és amint a bárány néma a nyírója előtt, úgy nem nyitja meg a száját;”*

Ézs 42,1-2: *„Ez az én szolgám, akit támogatok, az én választottam, akiben gyönyörködöm. Lelkemmél ajándékoztam meg, törvényt hirdet a népeknek / Nem kiált, nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán.”*

Jézus védtelenül érkezett hozzánk, emberekhez, akik Isten ellenségeiként viszonyultunk hozzá. *„Mert ha akkor, mikor ellenségei voltunk, megbékéltetett minket az Isten önmagával Fia halála által, akkor miután megbékéltettünk, még inkább üdvözíteni fog élete által”* (Róm 5,10).

Képes-e e védtelen Bárány bármit is véghezvinni ebben a világban? Cserben hagyták, foglyul ejtették.

Mikor Jézus elfogatásakor Péter kardot rántott, Jézus meggyógyította Málkus fülét. Bár védekezhetett volna Urunk, mégsem tette. *„Vagy azt gondolod, hogy nem kérhetném meg Atyámat, hogy adjon mellém most tizenkét sereg angyalnál is többet? / De miképpen teljesednének be akkor az Írások, hogy ennek így kell történnie?”* (Mt 26,53-54).

Amikor a főpapok hamis tanúkat állítottak vele szembe: *„Jézus azonban hallgatott”* (Mt 26,63). Nem védekezett.

Amikor pedig Pilátus előtt kellett volna igazolnia magát: *„Jézus azonban nem felelt egyetlen szavára sem”* (Mt 27,14). (Vö. Mt 26,52.62-63; 27,14; Mt 11,19; Zsolt 38,12-17.¹⁵)

---

¹⁵ Mt 26,52.62-63: *„Ekkor így szólt hozzá Jézus: „Tedd vissza kardodat a helyére, mert akik kardot fognak, kard által vesznek el... / A főpap felállt, és így szólt hozzá: „Semmit sem felelsz arra, amit ezek ellened vallanak?” / Jézus azonban hallgatott. A főpap ekkor azt mondta neki: „Az élő Istenre kényszerítelek, mondd meg nekünk, vajon te vagy-e a Krisztus, az Isten Fia!”*

Mt 27,14: *„Jézus azonban nem felelt egyetlen szavára sem, úgyhogy a helytartó nagyon elcsodálkozott;”*

Mt 11,19: *„Eljött az Emberfia, eszik és iszik, és ezt mondják: Íme, falánk és részeges ember, vámszedők és bűnösök barátja! De cselekedetei által nyert igazolást a bölcsesség;”*

Zsolt 38,12-17: *„Szeretteim és barátaim félreállnak, mert csapás ért, rokonaim is elhúzódnak tőlem. / Tört vetettek, akik életemre törnek, akik vesztemet akarják, arról beszélnek, hogyan ártsanak nekem, és csalárd terveken gondolkoznak mindennap. / De én meg sem hallom, mintha süket volnék, olyan vagyok, mint egy néma, aki nem nyitja ki száját. / Olyan vagyok, mint aki nem hall, és szájában nincs ellenvetés. / Mert benned reménykedem, URam, te majd megfelelsz nekik, Uram,*

Látjuk, hogy hallgat Jézus minden vele szemben elkövetett igazságtalanság ellenére is. Ez volt az egyetlen ember hallgatása, aki bűn nélkül, tökéletes összhangban állt Istennel, és a szabadítás napján is tökéletesen alárendelte magát Isten akaratának.

Jézus Krisztus a büntelen, a hibátlan, a védtelen Bárány! *„Ő nem tett bűnt, álnokság sem hagyta el a száját, / mikor gyalázták, nem viszonzta a gyalázást; amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem rábízta ezt arra, aki igazságosan ítélt. / Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk”* (1Pét 2,22-24).

Istenem! / Bárcsak ne nevetnének rajtam, ha lábam meginog - gondoltam -, ne lennének dölyfösek velem szemben!”

6./ A győztes Bárány

1Kor 15,20.55: „Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengeje.../ Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?”

Lk 24,1-48¹⁶.

¹⁶ Lk 24,1-48: „A hét első napján pedig kora hajnalban elmentek a sírhoz, és magukkal vitték az elkészített illatszereket. / A követ a sírbolt elől elhengerítve találták, / és amikor bementek, nem találták az Úr Jézus testét. / Amikor emiatt tanácstalanul álltak, két férfi lépett melléjük fénylő ruhában. / Majd amikor megrémülve a földre szegezték tekintetüket, azok így szóltak hozzájuk: „Mit kerestek a holtak között az élő? / Nincs itt, hanem feltámadt. Emlékezzetek vissza, hogyan beszélt nektek, amikor még Galileában volt: / az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adnia, és megfeszíttetnie, és a harmadik napon feltámadnia.” / Ekkor visszaemlékeztek az ő szavaira, / és visszatérve a sírtól, hírül adták mindezt a tizenegynek és a többieknek. / A magdalai Mária, Johanna, valamint a Jakab anyja, Mária és más, velük lévő asszonyok elmondták mindezt az apostoloknak, / de ők üres fecsegésnek tartották ezt a beszédet, és nem hittek nekik. / Péter azonban felkelt, elfutott a sírhoz, és amikor behajolt, csak a lepedőket látta ott. Erre elment, és csodálkozott magában a történeten.) / Tanítványai közül ketten aznap egy faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan futamnyira volt, és amelynek Emmaus a neve, / és beszélgettek egymással mindarról, ami történt. / Közben beszélgettek, és vitatkoztak egymással, maga Jézus is melléjük szegődött, és együtt ment velük. / Látásukat azonban valami akadályozta és nem ismerték fel őt. / Ő pedig így szólt hozzájuk: „Miről beszélgettek egymással útközben?” Erre szomorúan megálltak. / Majd megszólalt az egyik, név szerint Kleopás, és ezt mondta neki: „Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod mi történt ott ezekben a napokban?” / „Mi történt?” - kérdezte tőlük. Ők így válaszoltak neki: „Az, ami a názáreti Jézussal esett, aki próféta volt, szóban és tettben hatalmas Isten és az egész nép előtt; / hogyan adták át a főpapok és a főemberek halálos ítéletre, és hogyan feszítették meg. / Pedig mi abban reménykedtünk, hogy ő fogja megváltani Izráelt. De ma már harmadik napja, hogy ezek történtek. / Ezenfelül néhány közülünk való asszony is megdöbentett minket, akik kora hajnalban ott voltak a sírboltnál, / de nem találták ott a testét; eljöttek és azt beszéltek, hogy angyalok jelenését is látták, akik azt hirdették, hogy ő él. / El is mentek néhányan a velünk levők közül a sírhoz, és mindent úgy találtak, ahogyan az asszonyok beszéltek; őt azonban nem látták.” / Akkor ő így szólt hozzájuk: „Ó, ti balgák! Milyen rest a szívetek arra, hogy mindazt elhiggyétek, amit megmondtak a próféták! / Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie?” / És Mózesről meg valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban róla szólt. / Így értek el ahhoz a faluhoz, amelybe igyekeztek. Ő azonban úgy tett, mintha tovább akarna menni. / De azok unszolták és kérték: „Maradj velünk, mert esteledik, a nap is lehanyatlott már!” Bement hát, hogy velük maradjon. / És amikor asztalhoz telepedett velük, vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és nekik adta. / Erre megnyílt a szemük, és felismerték, ő azonban eltűnt előlük. / Ekkor így szóltak egymásnak: „Nem hevült-e a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, amikor feltárta előttiünk az Írásokat?” / Még abban az órában útra keltek, és visszatértek Jeruzsálembe, ahol egybegyűlve találták a tizenegyet és a velük levőket. / Ők elmondták, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. / Erre ők is elbeszélték, ami az úton történt, és hogy miként ismerték fel őt a kenyér megtöréséről. / Közben ezekről beszélgettek, maga Jézus állt meg közöttük, és így köszöntötte őket: „Békesség nektek!” / Azok megrettentek, és félelmükben azt hitték, hogy valami szellemet látnak. / Ő azonban így szólt hozzájuk: „Miért rémültetek meg, és miért támad kétség a szívetekben? / Nézzétek meg a kezemet és a lábamat, hogy valóban én vagyok. Tapintsatok meg, és lássatok. Mert a szellemnek nincs húsa és csontja, de amint látjátok, nekem van.” / És ezeket mondva, megmutatta nekik a kezét és a lábát. / Mikor pedig még mindig nem mertek hinni örömeikben, és csak csodálkoztak, megkérdezte tőlük: „Van-e itt valami enivalótok?” / Erre adtak neki egy darab sült halat. / Elvette és szemük

„Isten Báránya Te ott a Golgotán
 Telje győzelmet vettél a harc után.
 Üdvöt találhat már az egész világ,
 Mert megfizetted ott Bűnünk váltságdíját;
 Fennszóval hirdeted A kereszten:
 'Elvégeztem, elvégeztem'

Győzelmi szózat! Sátán ha jön felém,
 Ki őt eltiprá, A hősré nézek én.
 Szent vére által Szabad lett életem,
 Hangos halálszava Győzelmi énekem.
 Nem tarthat fogva már Sátán keze
 Jézus mindent elvégeze.”¹⁷

„Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: „Ti ne féljete! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. / Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt. / És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és elöttetek meg Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek!” / Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak.” (Mt 28,5-8.)

Az asszonyok lettek ezen a húsvéthajnalon a Feltámadott követői, miközben már nyilvánvalóvá lett számukra valami Jézus élete erejéből: öröm és bátorság a feltámadásról szóló örömhír továbbadására! Húsvéti öröm és a győzelemből fakadó erő!

Jézus feltámadása diadal a bűn és a Sátán, a test, a világ és a halál fölött.

A Feltámadott találkozik ezen a napon az asszonyokkal, a két, Emmaus felé haladó tanítvánnyal, a zárt ajtók mögött lévő tanítványi közösséggel, és az egyedül lévő Péterrel.

---

láltára megette. / Majd így szólt hozzájuk: „Ezt mondtam nektek, amikor még veletek voltam: be kell teljesednie mindannak, ami meg van írva rólam a Mózes törvényében, a próféták könyvében és a zsoltárookban.” / Akkor megnyitotta értelmüket, hogy értsék az Írásokat, / és így szólt nekik: „Így van megírva: a Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül, / és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve. / Ti vagytok erre a tanúk.”

¹⁷ Hallelujah énekeskönyv. 79. ének 1. és 3. versszaka. Dallam? Dóra Rappard, szöveg: Vargha Gyuláné.

A Feltámadottal való találkozás a szomorúságot és reménytelenséget békességre és húsvéti bizonyossággá megváltoztatja: Jézus él!

Jézus húsvéti győzelméből következik a húsvéti élet, amiben a Feltámadottal való kapcsolat által van részesülünk. Létünk, magatartásunk és beszédünk által, ami a Jézus Krisztus feltámadása erejéről szóló tanúbizonyságtétel!

„Mert aki meghalt, az meghalt a bűnnek egyszer s mindenkorra, aki pedig él, az az Istennek él. / Ezért tehát ti is azt tartsátok magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a Krisztus Jézusban (Róm 6,10-11). (Vö. Róm 6,5-11; Kol 3,1-3. 12-15.¹⁸)

---

¹⁸ Róm 6,5-11: *„Ha ugyanis egyé lettünk vele halálának hasonlóságában, még inkább egyé leszünk vele a feltámadásának hasonlóságában is. / Hiszen tudjuk, hogy a mi őemberiünk megfeszített vele, hogy megsemmisüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk a bűnnek. / Mert aki meghalt, az megszabadult a bűntől. / Ha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy vele együtt élni is fogunk. / Hiszen tudjuk, hogy Krisztus, aki feltámadt a halottak közül, többé nem hal meg, a halál többé nem uralkodik rajta. / Mert aki meghalt, az meghalt a bűnnek egyszer s mindenkorra, aki pedig él, az az Istennek él. / Ezért tehát ti is azt tartsátok magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a Krisztus Jézusban;”*

Kol 3,1-3. 12-15: *„Ha tehát feltámadtatok a Krisztussal, azokat keressétek, amik odafent vannak, ahol a Krisztus van, aki az Isten jobbján ül. / Az odafennvalókkal törődjétek, ne a földiekkel. / Mert meghaltatok, és a ti életek el van rejtve a Krisztussal együtt az Istenben.../ Öltsetek tehát magatokra - mint Isten választottai, szentek és szeretettek - könyörületes szívet, jóságot, alázatot, szelídséget, türelmet. / Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panaszja volna valaki ellen: ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is. / Mindezek fölé pedig öltsetek fel a szeretetet, mert az tökéletesen összefog mindent. / És a Krisztus békessége uralkodjék a szívetekben, hiszen erre vagytok elhíva az egy testben. És legyetek háládatosak.”*

7./ A Bárány követői

Jel 7,9.10.13-17: *„Ezek után láttam: íme, nagy sokaság volt ott, amelyet megszámolni senki sem tudott, minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből; a trónus előtt és a Bárány előtt álltak fehér ruhába öltözve, kezükben pedig pálmaágak, / és hatalmas hangon kiáltottak: „Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónuson ül, és a Bárányé!”... / Ekkor megszólalt egy a vének közül, és megkérdezte tőlem: „Kik ezek a fehér ruhába öltözöttek, és honnan jöttek?” / Ezt mondtam nekik: „Uram, te tudod”. Mire ő így válaszolt: „Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek, és megmosták ruhájukat, és megfehérítették a Bárány vérében. / Ezért vannak az Isten trónusa előtt, és szolgálják őt éjjel és nappal az ő templomában, és a trónuson ülő velük lakik. / Nem éheznek és nem szomjaznak többé, sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi más hőség, / mert a Bárány, aki középen a trónusnál van, legelteti őket, elvezeti őket az élet vizének forrásaihoz, és az Isten letöröl szemükről minden könnyet;”*

Jel 14,1-5: *„És láttam: íme, a Bárány ott állt a Sion hegyén, és vele száznegyvennégyezren, akiknek a homlokára az ő neve és Atyjának a neve volt felírva. / Hallottam egy hangot a mennyből, mint nagy vizek zúgását, és mint hatalmas mennydörgés hangját; és a hang, amelyet hallottam, olyan volt, mint a hárfásoké, amikor hárfán játszanak. / És új éneket énekelnek a trónus előtt, a négy élőlény és a vének előtt, és senki sem tudta megtanulni ezt az éneket, csak az a száznegyvennégyezer, akik áron vétettek meg a földről: / ezek nem szennyezték be magukat nőekkel, mert szűzek, ezek követik a Bárányt, ahova megy, ezek vétettek meg áron az emberek közül első zsengeül az Istennek és a Báránynak, / és szájukban nem találtatott hazugság: ezek feddhetetlenek.”*

A Jelenések könyve irányítja rá figyelmünket a Bárány követőire. *„Hatalmas hangon kiáltottak: Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónuson ül, és a Bárányé!... Ezek azok, akik ... megmosták ruhájukat, és megfehérítették a Bárány vérében... A Bárány, aki középen a trónusnál van, legelteti őket, elvezeti őket az élet vizének forrásaihoz.”*

És egy másik kép a Jelenések könyvéből: *„Akiknek a homlokára az ő neve és Atyjának a neve volt felírva... Ezek követik a Bárányt, ahova megy, ezek vétettek meg áron az emberek közül első zsengeül az Istennek és a Báránynak.”*

János látja, hogy a Bárány követői célba érkeztek. De vajon csupán a mennyi világra érvényes ez a kijelentés? - Ami itt elhangzott, az olyan igazságot tartalmaz, ami a Bárány földön lévő követői útjára vonatkozóan is érdekfeszítő és roppant hathatós.

- Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónuson ül, és a Bárányé – ApCsel 4,12¹⁹.

---

¹⁹ ApCsel 4,12: *„Nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk.”*

- Megmosták ruhájukat, és megfehérítették a bárány vérében – 1Jn 1,7; 1Kor 6,11²⁰.
- Elvezeti őket az élet vizének forrásaihoz – Jn 4,14; 7,37-38; Kol 2,9-10²¹.
- Homlokukra van írva Jézus és Atyjának a neve – 2Kor 3,3; Fil 2,14-16a²².
- Követik a Bárányt, ahova megy – 1Pét 2,21-23; Zsid 13,12-13²³.

Lukács közli velünk azt az igét, amelyet az Úr adott útravalóul tanítványainak kiküldetésük során: „*Menjete el! Íme, elküldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé*” (Lk 10,3). Jézus teljesen tudatában van annak – most a mennyben is – mit jelent manapság az ő követése! (Vö. Mt 10,16-20; Rm 8,31-39²⁴).

---

²⁰ 1Jn 1,7: „*Ha pedig a világosságban járunk, ahogyan ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől;*”

1Kor 6,11: „*Pedig ilyenek voltak közületek némelyek: de megmosattatok, megszentelődtek, és meg is igazultatok az Úr Jézus Krisztus nevében és a mi Istenünk Lelke által.*”

²¹ Jn 4,14: „*De aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó vízforrásává lesz benne;*”

Jn 7,37-38: „*Az ünnep utolsó nagy napján felállt Jézus, és így kiáltott: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! / Aki hisz énbennem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!”*

Kol 2,9-10: „*Mert benne lakik az istenség egész teljessége testileg, / és benne jutottatok el ti is ehhez a teljességhez, mert ő a feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak.*

²² 2Kor 3,3: „*Mert nyilvánvaló, hogy ti Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, amely nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével van felírva; és nem kötáblára, hanem a szívek hústábláira;*”

Fil 2,14-16a: „*Zúgolódás és vonakodás nélkül tegyetek mindent, hogy feddhetetlenek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei az elfordult és elfajult nemzedékben, akik között ragyogtok, mint csillagok a világban, / ha az élet igéjére figyeltek.*”

²³ 1Pét 2,21-23: „*Hiszen erre hívattatok el, mivel Krisztus is szenvedett értetek, és példát hagyott rátok, hogy az ő nyomdokait kövessétek: / ő nem tett bűnt, álnokság sem hagyta el a száját, / mikor gyalázták, nem viszonozta a gyalázást; amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem rábízta ezt arra, aki igazságosan ítél.;*

Zsid 13,12-13: „*Ezért Jézus is, hogy megszentelje a népet tulajdon vére által, a kapun kívül szenvedett. / Menjünk ki tehát őhozzá a táboron kívülre, az ő gyalázatát hordozva.*

²⁴ Mt 10,16-20: „*Íme, én elküldelek titeket, mint juhokat a farkasok közé: legyetek tehát okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok. / Óvakodjatok az emberektől, mert átadnak a törvényszékeknek, és megkorbácsolnak zsinagógáikban, / sőt helytartók és királyok elé hurcolnak*

*Jézus előtted megy,
Ahogy megígérte,
Jól ismeri az utat,
Neked elég Igéje,
Csak követned kell.
Ó, semmit se félj,
Csak bízzál Benne!*

énmiattam, tanúbizonyságul nekik és a pogányoknak. / Amikor azonban átadnak titeket, ne aggódjatok amiatt, hogy miképpen vagy mit mondjatok, mert megadatik nektek abban az órában, hogy mit mondjatok. / Mert nem ti vagytok, akik beszéltek, hanem Atyátok Lelke szól általatok;”

Róm 8,31-39: „Mit mondjunk tehát erre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? / Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ajándékozna nekünk vele együtt mindent? / Ki vádolná Isten választottait? Isten, aki megigazít. / Ki ítélne kárhozatra? A meghalt, sőt feltámadt Jézus Krisztus, aki az Isten jobbán van, és esedezik is értünk? / Ki választana el minket a Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver? / Hiszen meg van írva: „Teérted gyilkolnak minket nap mint nap, annyira becsülnek, mint vágójuhokat.” / De mindezekkel szemben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket. / Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, / sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban;”